

KNJIŽEVNOST I MIKROFON

SAZNAJTE VIŠE O „OTVORENOM MIKROFONU“

OTVORENI MIKROFON (Open Mike, Open Mic, Scène libre) je live show koji se održava na mikro-otvorenoj sceni u kome učestvuju i izvođači i publika. Izvođači se (u većini slučajeva) pre izlaska na scenu prijavljuju organizatoru. Veće otvorenog mikrofona se odnosi na poeziju, spoken word, komediju i muziku. Najpoznatiji primeri su Nuyorican Poets Café U SAD i Open Mic UK takmičenje u Velikoj Britaniji. Otvoreni mikrofon je zapravo krajnji domet demokratije i slobode na izvođačkoj sceni.

I. OPEN MIKE – SPOKEN WORD POETRY

Spoken word je poetska forma koja vodi poreklo od afroameričke pripovedačke poezije iz šezdesetih godina prošlog veka, kombinovane sa muzikom. Najpoznatiji predstavnici stare škole (harlemske renesanse) su The Last Poets i Gil Scott Heron. Spoken word je poetski otpor koji se razvio u afroameričkim underground krugovima kao odgovor na sociološke probleme. The Last Poets su učestvovali u pokretu za ljudska prava, a "The Revolution will not be Televised" Gil Scott Herona je jedno od najpoznatijih izvođenja koje je uticalo na razvoj modernog izraza. Pored pomenutih, umetnici koji su uticali na savremeni spoken word izraz su Wanda Coleman, Hedwig Gorski, Spalding Grey i Henri Rollins i Beat generacija na čelu sa Keruakom, Ginzbergom i Barouzom. Iz spoken word izraza iz šezdesetih i sedamdesetih godina nastala je i *slem poezija*.

Spoken word podrazumeva poeziju, slem ali i bajku, blues, soul, hip-hop, dub. Nemoguće je, na svu sreću, dati mu konačan okvir. Pripovedačka tradicija je najstarija na svetu, prisutna u svakom vremenu i na svim kontinentima; pripovedači i pesnici su oduvek poklanjali svoje tekstove i priče publici. Termin spoken word je americka verzija pojma, inspirisana narativnom tradicijom.

Spoken word je uživo interpretiran tekst autora pred publikom. Iako je pisana reč polazna tačka ove umetničke forme, ipak se radi usmenom izvođenju sa akcentom na zvučnosti i ritmu iskaza. Direktan i prijemčv jezik je uslov da bi se tekst učinio živim ili eventualno improvizovao. Osim jezika, izvođač brine i o govoru tela, dajući značenje i glasu i vodeći računa o scenskom nastupu. U modernom izvođenju ne bi trebalo zanemariti ni korišćenje novih tehnologija.

Izvođač se unapred prijavljuje kako bi organizator sastavio listu i predstavio učesnike. Pesničke večeri traju vremenski sat – dva, ali se može dogoditi i drugačiji ishod. Veče otvorenog mikrofona se uglavnom organizuje u noćnim klubovima, kafićima i bibliotekama. Važno je da svaki izvođač prijavi vreme trajanja izvođenja kako bi se ostavilo vremena za reakciju publike i poštovali ostali izvođači.

Spoken word je živo i trenutno iskustvo, interakcija koja se događa između izvođača i publike. Važno je da izvođač prihvati reakciju publike na njegovo izvođenje i tekst. Na to svakako utiče broj ljudi u sali i način na koji publika reaguje. Izvođač je dužan da se prilagodi publici ali mu ona u isto vreme dozvoljava improvizaciju, kreativne obrte i pomaže da razvije svest o okruženju.

Zajedničko sa pozorištem je izvođenje, različito izvođenje sopstvenog teksta. Igra se sa publikom a ne ispred publike. Veče otvorenog mikrofona dozvoljava muziku i scenografiju: ipak, ovakvi performansi događaju se uglavnom u noćnim klubovima pre nego na pozorišnoj sceni. To svakako ne isključuje bilo koju drugu scenu.

Iako svaki izvođač predlaže sopstveni univerzum, zajedno čine mešavinu najrazličitijih glasova i stilova. Spoken word ne podrazumeva tradicionalne poetske stilove, niti klasične poetske večeri, već multidisciplinarni spektakl.

Spoken word je poetski angažman od strane autora prema društvu u kome živi. On je proces u trajanju, dakle ne podrazumeva nikakav gotov projekat već otvoren put.

Spoken word izraz krši pravila, preuzima rizik, prazničan je i angažovan.

Pored Spoken word izraza, koji obuhvata različite forme, izdvojio se *slem* kao samostalna takmičarska forma poezije.

Slem poezija je nastala 80-tih godina XX veka u Čikagu. Kreirao ju je građevinski radnik Mark Smit, koji je, posle napornih akademskih čitanja i dobre stare izdavačke mreže, došao na zamisao da poeziji treba interakcija

sa publikom, kao i mogućnost da svako ko ima pesmu može da nastupi. Smit je to postigao tako što je napravio šou koji dozvoljava pesnicima da izvedu svoju poeziju pre nego što publika zajedno sa sudijama oceni njihov nastup na olimpijskoj skali od jedan do deset. To je bio zabavan i veličanstven eksperiment, jednostavan trik da se ljudi zainteresuju za poeziju, i on je privukao publiku, zainteresovao je ceo svet za poeziju, vrtloglavo. Slem takmičari nastupaju bez papira i slično glumcima gestikuliraju i privlače pažnju publike. Podrazumeva se da su reči pesme naučili napamet. Reč *slam* u bukvalnom prevodu znači "zalupiti", "tresnuti" a vodi poreklo od kovanice slam dunk – "zakucavanje u koš".

II. OPEN MIKE COMEDY

Open Mike Comedy se uglavnom održava u klubovima, pabovima, barovima, pozorištima ili drugim mestima koja ne podrazumevaju scenu. Iskusni izvođači ostaju na sceni deset ili više minuta, dok novi i manjeiskusni dobijaju pet minuta za izvođenje. Od iskusnih izvođača se takođe zahteva da izvedu nov materijal ukoliko publika poznaje stari.

Open Mike Comedy je izvođačka forma koja je najrasprostranjenija na engleskom govornom području, pogotovo u Londonu i Njujorku. Ovakvo izvođenje je, međutim, postalo popularno širom planete.

Stand-up komičar je osoba koja humorističnim nastupom nastoji da nasmeje i zabavi publiku na sceni. Upravo ova izražena posebnost stand up komičara, dinamika komunikacije s publikom te aktuelnost i bliskost sadržaja, odvajaju stand up komediju od npr. humoristične monodrame. Stand up komičar je i svoj pisac i izvođač.

Ne postoji dovoljno dobar prevod engleskog izraza 'stand up', no ustvari radi se o svojevrsnom humorističnom, komičarskom nastupu u kojem se izražava stav o nečemu.

Izvan engleskog govornog područja, gde je i nastala, ova vrsta scenskog nastupa postaje sve omiljenija.

III. OPEN MIKE MUSIC

Muzičke večeri otvorenog mikrofona pružaju priliku izvođaču da stekne iskustvo u živim nastupima i pred živom publikom, bez uobičajnog maltretiranja oko ugovaranja nastupa što je uglavnom teško bez prethodnog iskustva u ovakvoj vrsti izvođenja.

U početku su postojali folk-klubovi koji nisu uvek bili prijateljski raspoloženi za nove muzičke forme i koje karakteriše tradicionalna muzika. Iz tog razloga su vlasnici klubova danas nazvali ovakve večeri "večerima akustične muzike" kako bi omogućili izvođenje širih muzičkih stilova. Open Mic UK u Velikoj Britaniji je najpoznatije takmičenje na kome učestvuje deset hiljada izvođača i dozvoljeni su svi muzički stilovi. Najpoznatiji Open Mike Music u SAD-u je njujorški Gavin DeGraw's National Underground.

Izvori: Ivana Đorđević, Skot Vuds, Wikipedia

PUCANJ

Juče me šef upitao zašto pišem kada to ne donosi novac
i to baš u trenutku dok sam nosio kutije,
kutije pune presuda,
pune sudbina iscrtanih njegovim rečima,
pune štamparskih i gramatičkih grešaka,
kutije teške 29 kilograma,
kutije teške 29 godina robije.
Onda se okrenuo i dobacio mig sekretarici,
zatim se javio na telefon i povio glavu.
Glas mu je postao drhtav i pobožan
a ja sam čuo pucanj koji je vrištao
zaglavljen u mojih 29 godina punih poniženja.

Kada sam stigao kući
umesto tišine dočekao me je pucanj,
lovački pucanj iz obesti.
Pas se vukao prednjim nogama,
lovac se smejaao.
Samo mi je dobacio šta te briga za psa,
nabaviću ti nekog rasnog iz inostranstva
da zaradiš novac prodajući štence.
Pas je puzao,
vukao je prednjim nogama prostreljeno telo
i nije cvileo, nije iskezio zube.

A lovac se smejao i govorio o profitu,
ekonomiji, Arapima, Nemcima i Rusima,
o pravoslavlju i krsnoj slavi,
o Ceci i starletama,
o guslama je govorio i smejao se psu,
smejao se mojim pesmama,
smejao se mojim iscepanim patikama.

To veče gledao sam kako čovek smešne frizure
nastavlja odavno započeto,
puca u naše reči,
govori da ne donose profit poput fabrike ili crkve,
kako smo nepotrebni poput psa sa dve noge,
kako je sada vreme tenisa, navijaca, menadžera,
cenzure i gospode koja liče na mog šefa
na mog komšiju lovca
na njihove gusle i slavsko pečenje,
vreme bez nas
i našeg viđenja kulture.

A onda je samo pao mrak
i ja sam se uplašio dana koji dolaze.

TI SI

Ja sam Marko i često trpim udarce
po leđima, šoferšajbni, prozorima kuće,
staračkim dedinim nogama,
sveže izbrijanom očevom licu
i sestrinim obrazima,
samo zato što se ljubim sa Milanom.

Ja sam Ramadan,
imam četiri razreda osnovne škole,
tamnu masnu kožu, kuću od kartona
i dve rupe od noža u grudima
iz kojih nešto curi
po martinama sa belim pertlama.

Ja sam Ivan,
mada me ovde zovu Šiptar, šiptarčina i došljak,
zato što su mi spalili kuću,
proterali na sever,
silovali sestru
i dali privremeni smeštaj umesto smrti.

Ja sam Jelena i po celu noć ribam podove,
jezikom čistim cipele i gole udove
zadriglim lopužama

koji na TV-u pričaju o poštenju.
Nisam član partije,
imam gladnog sina od dve godine,
neplaćene račune
i nemam novca za citostatike.

Ti udariš Marka,
izbušiš Ramadana,
pljuneš na Ivana,
zgaziš po Jeleni,
zariješ nož u meki trbuh čovečnosti
i postaneš predvodnik
stadu isfrustriranih zveri.

Damir Nedić

PLESATI SA SOBOM

Previše lično
Previše javno
Previše previše

Okvirni plan:
Promeniti ugao
Diskurs
Rakurs

Ustati iz prastarih simbola
Pepela arhetipova

Sahraniti staro
Ožaliti

Raskrstiti sa žrtvom u sebi jednom za svagda
Sa repovima

Izaći iz opne intimnog
Ispovedaonice
Kule osmatračnice
Iz ormana, ispod stola, iz senke,
Iz uloge
Izaći napolje
Izaći
Ne čekati više
Razbiti ljusku
Zvono

Potrčati

Ojačati

Za novi ciklus
Nove autoportrete
Novu ženstvenost

Ponavljati
Da bi se dobro čulo

Prikazati se bez straha
Biti sama
Ispitivati granice

Oprostiti sebi

Bez krivice
Plesati sa sobom

Izložiti se vetru

CRVENO

Samo meso i krvotok
Iscrpljujuće crvene situacije
Crveni tragovi po sedištima
Potopi
Mučnine

Ne više reči, misli
Samo slike
Materija
Telo

Raspuknuto zašiveno
Obrijano isečeno

Komadi koji ispadaju
Parčad. Gomila. (Crveni) lak za nokte.
(Crvena) haljina
(Crveni) ruž

Obučena u crvenu
Iznutra i spolja

Rasprskavajuća
Uzburkana
Pulsirajuća
Otečena
Monologizira

My melancholy baby

Raširene noge
Leptir proboden čiodom
Na ekranu
Tajanstveni tuneli od sluzokože
Unutra unutra unutra unutra
Otvoreno rašireno
Crveno more

Prsti u gumenim rukavicama
Hladni metalni predmeti

Unutra
Ne znam šta se dešava unutra

Kupila sam uveličavajuće ogledalo
Da vidim.

Dragana Nikolić

"ŠIBICE MI KREŠU FOSFORNE MRAKOVE"

(Bum 018 za Mariju Zdravković!)

moj mozak je nedelja autoportreta
Bum 018 - izložba kroz prevrnutu
grobnicu Voje Despotova
i Boba Kaufmana

moj mozak je
ventilacioni otvor
pećine u centru grada

zidovi zgaženog tetrapaka
previjalište između 5. i 4. sprata
vatromet koji silazi i beži
od detonacija turbo-folka
kroz pustinju zakasnelog snega
kroz prazničnu
euforiju jeftinih sardina
i poskupelog zejtina

moj mozak je aždaja
koja spava u obijenom zamrzivaču

pidžama za životinju
koju svakoga dana siluju
180. reklama za deterdžent

plava jastučnica koja upija krv
iz desne nozdrve ugašenog bojlera
sneg
i porodične fotografije
u gomili neopranih sudova

moj mozak je obešeni tv-prijemnik
žica za struganje
Novogodišnjeg taloga

moj mozak se davi
u laboru sniženja
novih kolekcija države
pod okupacijom
fashion tv-a

moj mozak je pas
koji sahranjuje svog gazdu

jelka koja sedi na kutiji za hleb

i stopira kamion za đubre

moj mozak je kolektivni otkaz

meteorološke stanice

kriške ogledala

opljačkane ludnice

kometa

koja se porađa u metalnoj

posudi za pravljenje kokica

moj mozak su mrvice asfalta

najčistije meso ispod srušenog mosta

moj mozak je zlatni presek

fotografije dimnjaka toplane

koje gutaju horizonte i bidermajere

moj mozak su beli medvedi

koji spavaju u striparnici preko puta Mekdonaldsa

moj mozak je oteta lokomotiva

kušet-kola

koja se trkaju sa vatrogasnim kolima

mašinicom za brijanje
i čestitkama pokvarenih brojila

moj mozak su ukradeni diktafoni
misli nepomičnog leptira
na parketu iza police za knjige
slova sa pokidanih pločica komšiskih vrata
ispod otirača
muzika sa radio-stanice
izrešetanog kontejnera i kofera

moj mozak je stakleni frizbi
koji prolazi kroz misli prvog jutarnjeg

moj mozak je dah
čuvara gradilišta na Badnje večer

moj mozak su sve Božićne sahrane
zaboravljene za vreme porodičnog ručka

moj mozak je litar kivanog vina
slomljeno na Italijanskom mermeru
šoferšajbna
koja se vuče na dnu stomaka

pijano i prazno groblje
deponija novogodišnjih kataloga

moj mozak je
hitna pomoć koju nisam naručio

ledenica iz neonke
koja treperi u dvorištu zaspalog zatvora
tanki tv-kanali zalupljeni
osedelom daskom wc-šolje

moj mozak
su konci na dnu farmerica
zagrljaji ohlađenog lišća

neplaćeni računi
za dve svetlosne godine
bačene niz Božić i vodokotlić...

DAN KADA SU STRAŽARI APLAUDIRALI A UPRAVNICI BEŽALI IZ ZATVORA

Upozoravam!

čitanje u Niškom
kazneno-popravnom domu
pred 150. izmešanih
pidžama i uniformi

gde stražari
čuvaju

stihove nestrpljive
kao aparat za gašenje požara

gde stražari čuvaju
vas
između
30000. naslova u samici

upozoravam!

književno veče

zabranjuje
polivanje benzinom...

upozoravam!

sve stihove osuđene na doživotnu...

da se prilikom
organizovanja nereda
ponašaju u skladu sa ugledom
koju moja knjiga ima
među 30000. naslova
u samici
zatvora Niške biblioteke...

Goran Živković

SNEŽANA I SEDAM PATULJAKA

Kopaj, kopaj, Snežana!

Kopaj, kopaj!

Dublje, dublje Snežana! Kopaj! Kopaj!

Tako, samo kopaj Snežana!

Krpi, krpi, Snežana!

Krpi, krpi!

Malo niže, malo više! Krpi! Krpi!

Tako, samo krpi Snežana!

Ribaj, ribaj, Snežana!

Ribaj, ribaj!

Na kolenima, na patosu! Ribaj! Ribaj!

Tako, samo ribaj Snežana!

Čisti, čisti, Snežana!

Čisti! Čisti!

Po uglovima, po pukotinama! Čisti! Čisti!

Tako, samo čisti Snežana!

Kosi, kosi, Snežana!

Kosi, kosi!

Izraslu travicu, narasli žbunić! Kosi! Kosi!

Tako, samo kosi Snežana!

Loži, loži, Snežana!

Loži, loži!

U peć debele cepanice! Loži! Loži!

Tako, samo loži Snežana!

Mesi, mesi, Snežana!

Mesi, mesi!

U rukama naraslo testo! Mesi! Mesi!

Tako, samo mesi Snežana!

PUSTILA SAM BRKOVE

Guste i tamne,

sučem ih na gore

Simetrično ih začesljavam

Ko kaže da ovaj ukras ženama

ne stoji lepo?

I muškarci vole kada ih

žare crne pijavice po vratu

Žena ne postoji (što kaže Lakan),

a muževnost je tako ženstvena;
sve te velike depilirane grudi
i zategnuto telo, graciozan hod

Neko vreme bili su a la Klerk Gejbl,
a zatim sam ih pustila da rastu,
junački i vunasti

Tvoji drugovi ti zavide
jer bi i oni želeli nekoga ko im je sličan,
da osete toplinu,
brižnu ruku koja ih miluje i udara

„Oh, draga, tako me podsećaš
na moga oca !“

Ljubiš me,
tim vlažniim ribljim ustima, zagrcneš se
pa ispljuneš dlačicu
koja ti zastane na jeziku.

Nikola Oravec

EL TOPO

pukovnik je truo
ne sanja više moć

njegova stara vinčesterka
raspukla nadvoje

razuzdana sablja
davno zakopana u pesku

truni se njegovo divovsko teleso

rekao je
da će ubiti svakog ko me takne

sama sam
kao ničija prigoda
i moja prekost je sama
kao podlost

rekao je
da će svet zbog mene rasporeti

a sad stoje grane moje savladane
žuto lišće cvili
kao i naša slabost na posletku

i ništa je ono što je bilo

moj vrag se rastrzao kao bitka
u dvoboj sa vetrom

pukovnik je nag
na ledini
živ

sukrvica golica tabane

a moja suknja
brani me od večnosti

o, gospodaru
naše su se zemlje
otvorile prazne kao jendeci

meni reci kud da idem
kad ti ostaješ tu
bez ruku

ko te je prokleo
da budeš san
kao nijedna sam rođena
da te sledim

nisi mi srce
nego prostranstvo pusto zaledio

pukovniče

postala je slatka
ova voda iz jarka a um izumire od pitanja

kopaš moj bol
pa ga džaraš kao ničiju smrt

zašto u ovo sunce bleneš nem

zašto ne iscrtaš
po ovoj pustinji krug
da u njega izlijem krv, svoju, svu

čekam stopala tvoja
da zamirišu na polja pred nama
i da me zasmeju

zašto ležiš na ovom pesku
dok klečim pred tobom sama pevajući

čemu u tebi pitanja jarca
zar te je sahranio
ovaj konj koga jaše spodoba bezglava
što deli nam doručke

O, pukovniče!

miluj me mirnim snom
zar su ti utrnule desni na kopejki

i dalje sanjam bič
na ovim predelima
od kojih lako okrećeš glavu

u mraku šešira
čekam da izvučeš me
iz mrkog pitanja na svetlost dana

da bacim grudi ti na lice
prospem ih preko granica
koje si posve voleo ljubiti

vidi grudi moje
one splav su za snove
a ne to sunce, od kojeg si zatreptao

jedi voće ovo kao lice moje među nogama
trideset i devet dana
da te ne ubijem

pukovniče
jagnjeća si lešina anđela

DEČACI

dečaci mojih sećanja
kako su se samo podsmeivali

dečaci
ovi stubovi društva

njihova zverska sholastija
dečaci
crvenih i plavih boja
boja sećanja ostaje moja

dečaci njihovih mamaotaca
oni vitezovi
razbojnici i krvnici
oni putevi i čuvari puteva

arogantni psi su moji dečaci
jurišajući argonauti na maglenu noć
goneći mrak iz boca

oni čopori
kraj stuba
ispred živog zida
na meti palica, čekića,
srpa i žetve

u metežu misli
moji dečaci

davljenici
moji istrebljivači

o, kako su se samo osmehivali
kada su palili
kako su se naslađivali
nevestama golih skrštenih ruku
uredno slagali patike krvave s nogu
skinute s korica knjiga
zgaženih čizmom

istim osmehom skidali srca
sa lica ulica
saterivali ih u petokrake

dečaci
snoviđenja topovskog mesa
kada se smeju
kriju osmehe u pesnicama
u suncima, u crnim košuljama
i sanducima

dečaci
na svim tim granama sećanja
sa odsečenih grana osećanja vise

o koncu
o gajtanu
o kabl

o monitoru vira

moji dečaci

kako su se samo osmehivali
svome opstanku
prkosnim nagonom za izivljavanjem

kako su veličanstveni bili
kada lomili su stolice o srce
i slagali svoje drugove
u ravno i plavo

lomili su stolice
o stubove, o osmehe
o koncu

slušajući svoje nastavnike
nezasito gasili su sebe

Siniša Stojanović Sinister

BIOGRAFIJE

Damir Nedić je rođen 1984. godine u Kragujevcu. Piše pesme i priče. Od 2007. godine prisutan u ex-YU periodici, kako u štampanim tako i u elektronskim formatima. U ediciji „Prvenac“ SKC Kragujevac 2009. godine objavio je zbirku pesama „UGRIZI“. Jedan je od urednika almanaha (u kome je zastupljeno preko šezdeset autora iz Srbije, Hrvatske i BIH) „BUNDOLO OFFLINE 3“, koji je izdao SKC Kragujevac 2012. godine. Zbirku pesama „NEŠTO SI ZABORAVIO“ objavio je u oktobru 2012. godine.

Dragana Nikolić, diplomirala na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Bavi se grafičkim dizajnom, ilustracijom, kratkim filmom. Živi u Beogradu.

www.dragananikolic.blogspot.com

Goran Živković – Gorki, 1984. Diplomirani ekonomista, turistički-tehničar, fotograf, koktel-majstor i radio voditelj. Objavljivao poeziju u književnim časopisima: „Zlatna greda“, „Trash“, „Odgovor“, „Gradina“, „Presing“, „Polja“, Rukopisi 35“ iz Pančeva, zbornik „undergroud poet fest“ iz Zmajeve i zbornik Festivala „Dani poezije“ u Zaječaru. Učestvovao na brojnim pesničkim susretima, književnim kolonijama i slem festivalima. 2010. - priredio zbornik poezije 'Tortu kroz prozor', u koautorstvu sa Miljanom Milanovićem. 2012. - za zbirku poezije 'SPALIPAČITAJ', dobio Brankovu nagradu. U Novom Sadu 2011. i 2013, u okviru Međunarodnog književnog festivala, dvaput osvajao nagradu za najboljeg slem pesnika Srbije. 2014. na 4. Međunarodnom festivalu -VOJISLAV DESPOTOV- osvojio prvu nagradu u kategoriji - poezija do 30. godina. Živi u Nišu.

Nikola Oravec je rođen 17.04.1984. godine u Novom Sadu. Diplomirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Poeziju je obično objavljivao na sajtu www.bundolo.org. Jedan je od urednika zbornika *Bundolo offline 3*, kojeg je objavio SKC Kragujevac 2012. Organizator je večeri poezije *Poetarium*, u Novom Sadu. Objavljivao poeziju, kritiku, eseje i intervjuje u časopisima *Avangrad*, *Zlatna greda*, *Karton*, *Stvar*, *Nova misao*, *Koraci*, *Međutim*. Dobitnik je prve nagrade na konkursima *Trifun Dimić* za poeziju

2010. godine, Mihajlo Kovač 2011. godine i *Janoš Siveri* 2012. godine, kao i nagrade publike na *Underground Poet festu* u Zmajevu 2012. godine. Dobitnik prve nagrade na festivalu poezije *Protest u kulturi* koji je organizovao *Poezin*. Uređuje blog za satiru *Paradocs* – casopisparadocs.blogspot.com, na kojem objavljuje i svoje tekstove. Na istom blogu, zajedno sa Aljošom Tomićem radi scenario i tekst za kratke stripove.

Siniša Stojanović Sinister, 1981. Beograd. Pesnik, muzičar, tonski tehničar, producent, booker, event menager, rock novinar, radijski voditelj. Objavio je tri knjige pesama: *Mamonova Hagada*, 2009, *Rovac U laži*, 2011, *U raskoraku*, 2011. Uređivao *Bundolo Offline 2*, 2009. i *Bundolo Offline 3*, 2012. - zbornike, posvećene regionalnoj poeziji i prozi. Objavljivao u časopisima i zbornicima *Stanjestvari* (Novi Sad), *Junaci urbane bede* (Beograd), *Politikin Zabavnik* (Beograd), *Manek* (NKSS, Beograd), *Bundolo Offline 2 i 3*, *Diogenis pro culture magazine* (Diogenis, Sarajevo), *Kišobran* (KC Bor), *Revija Branuvanja* (Struga, Makedonija). Organizovao je mnoge poetske i muzičke događaje u Beogradu, Kragujevcu, Nišu, Subotici, Novom Sadu, Zagrebu, Skopju. Svirao u preko 35 autorskih grupa. Objavio pet albuma sa muzičkim grupama od kojih su tri na pločama. Radio kao vajar u Muzeju voštanih figura, kao knjižar u *Platou* i *Mamutu*, organizator programa, urednik, booker i tonac u klubu *Akademija*, vodio klub *Panic Room Žica*, VJ u *Bitefu Art Cafe-u*, tonac i majstor svetla u klubu *Brankow*, urednik programa u *Caffe Bar-u Philip...* Trenutno radi za klub *Peron* kao booking agent i tonac i kao freelance organizator. Jedan je od osnivača *Poezina*, i dugogodišnji organizator *Poezinovih* poetskih događaja u Beogradu i okolini. Inicijator je, kao i jedan od osnivača *Udruženja Građana Manekeni Bigza*, koje se bavi zastupanjem prava umetnika, kao i promovisanjem i publikovanjem muzičkih sadržaja. Vodi, uređuje i producira *Poezinovu* radio emisiju na radiju sleputnik.com Član je UKS-a i od 2012. U statusu slobodnog umetnika grada Beograda.

Copyright © by *Balkanski književni glasnik* – **BKG**, 2014.
CIP – Katalogizacija u publikaciji, Narodna biblioteka Srbije, Beograd 82
BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK, [Elektronski izvor] / Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov.
– Elektronski časopis.
Način dostupa (URL) <http://www.balkanskiknjizevniglasnik.com/>
<http://www.balkanliteraryherald.com/>
ISSN 1452-9254 = *Balkanski književni glasnik* (Online)
COBISS.SR-ID 141175564
BKG Sveska 25